

[Justitsministeren]

dette lovforslag. Det viser sig da også, at der er andre partier end vort eget, der er interesserede i dette lovforslag. Selv hr. Lawaetz gav udtryk for, at det var udformningen, han rejste indvendinger imod, men det kan da godt være, man kan finde frem til afklaringer på nogle punkter, som nogle måtte mene er uklare.

Der er naturligvis ikke tale om et ønske om at tage lovforslaget tilbage, men der er tale om en erkendelse af, at der jo er en stor arbejdsbyrde i dette forår. Når vi alligevel fremsætter lovforslaget, er det et udtryk for den vægt, vi lægger på forslaget, men vi gør det naturligvis i erkendelse af, at det kan være vanskeligt, hvis der er medlemmer, der stadig synes, at der er relativt store udestående problemer ved at få det gennemført. Det er vi klar over. Det er jo heller ikke usædvanligt, ved hr. Anders Poulsen, at der fremsættes lovforslag, som man ikke kan være sikker på at få gennemført, og som man så må komme igen med måske fjerde gang. Det sker jo en gang imellem. Jeg kan huske, at retsudvalget vist fik forelagt et udkast til ændring af retsplejeloven 3 eller 4 gange, før det til sidst gik igennem i en ganske rimelig udformning, synes vi. Det håber vi også bliver resultatet for dette lovforslags vedkommende.

Wilhelm (VS):

Det er lige før jeg fortryder, at jeg sagde, at vi ikke kunne drømme om at deltage i et grundigt udvalgsarbejde, for efter hr. Lawaetz' indlæg er der noget, der tyder på, at der alligevel kunne komme noget nyt ud af det, som vi dog ikke har hørt om før. Man forestiller sig, at man genialt undgår den effektive rente ved ganske simpelt at skrive »2 pct. over diskontoen«, var det vist. Den tror jeg ikke vi har haft før, så det var da muligt, at vi skulle fundere lidt over den. Så mangler vi bare at spørge hr. Lawaetz, om disse 2 pct. over diskontoen skal være en engangsforrentning af købsprisen uanset afbetalingsprofilen eller det skal være en løbende forrentning af den til enhver tid værende restgæld eller det skal være noget tredje eller noget fjerde. Altså: skal de 2 pct. over diskontoen være en effektiv forrentning eller noget helt andet?

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Justitsministeren må meget gerne beskyldes mig for ikke at have juridisk erfaring; det har jeg ikke. Men jeg har lidt erhvervs erfaring.

Til hr. Wilhelm, som er så velbegavet på andre punkter, må jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke sagde diskonto, for Nationalbankens diskonto ligger på et væsentlig lavere sted. Jeg sagde den til enhver tid gældende kassekreditrente. Det er sådan noget, som man fatter inden for forretningslivet, og så kunne man sige, at der lægges 2 pct. på den. Så enkelt kunne det gøres. Og man kunne udtrykke sig – det er ikke en debat, vi behøver at tage nu – så enkelt, at man sagde, at den til enhver tid værende saldo skulle forrentes med 2 pct. over kassekreditrenten. Vi andre har måske ikke spor forstand på jura, og der er også ting, som hr. Wilhelm har forstand på, som jeg slet ikke har forstand på, men jeg har forstand på at lave et sådant skema, som jeg prøvede at gå igennem her. Jeg har læst på det her, og det var grusomt. Jeg taler på de små erhvervsfolks vegne, når jeg tænker på, hvad de skal sidde og udfylde og bruge en regnemaskine til, hvis de har sådan en, for at regne den effektive rente ud. Det er totalt underordnet. Man kan lave det så simpelt, som jeg foreslår her. Bare et eksempel på, at hvis man bruger den rent praktiske tænkning i stedet for jura, kommer der somme tider noget godt ud af det. Så der er nye momenter i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af: